

i fare på grund af personens handlinger eller opførsel, og barnets eller den unges tarv er tilstrækkeligt tilgodeset ved forbliven i hjemmet, når der ses bort fra den nævnte persons handlinger eller opførsel. Sådanne handlinger kan for eksempel være vold, fysiske eller verbale trusler, stofmisbrug og lignende.

Bortvisningsmodel 1 og 2 i beslutningsforslaget kan også anvendes, hvis et barn bliver udsat for vold. Det vil dreje sig om den situation, hvor politiet bliver tilkaldt til eksempelvis et husspektakel og derved får kendskab til volden mod barnet. Længere tids bortvisning efter model 2 vil være afhængig af, at der indgives anmodning herom af en voksen i husstanden. Det er ikke sikkert, at moderen vil ønske at benytte sig af denne mulighed, uanset at hendes barn bliver slået.

Bortvisningsmodel 3 omhandler en anden situation. Her har kommunen iværksat en undersøgelse af barnets forhold efter indberetning fra en daginstitution, politi eller andre. Undersøgelsen viser, at barnet ikke bør leve under samme tag som voldsudøveren. Ansvar for foranstaltninger er kommunens og ikke moderens.

I dag kan et barn eller en ung fjernes fra sit hjem uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år, hvis der er åbenbar risiko for, at et barns eller en ungs sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af blandt andet vold eller andre alvorlige overgreb, jf. lov om social service § 42, stk. 1, nr. 2. Det er endvidere en betingelse, at der foreligger en begrundet formodning for, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet (lov om social service § 42, stk. 1, sidste punktum).

I disse sager ønsker forslagsstillerne, at der i stedet skal kunne ske »tvangsfjernelse« eller bortvisning af den voldelige beboer, som typisk vil være en forælder. Indgrebet skal være egnet til at hindre en fjernelse af barnet eller den unge fra hjemmet og bør således kun gennemføres, hvis det antages at være en mindre indgribende og formålstjenlig foranstaltning i forhold til barnet eller den unge end fjernelse af barnet eller den unge fra hjemmet, jf. princippet i lov om social service § 40, stk. 1, 2. punktum. Bortvisning kan ikke erstatte en tidlig indsats eller kommunens pligt til at vælge den mindst indgribende formålstjenlige foranstaltning, jf. servicelovens §§ 32, stk. 2, og 40, stk. 1, 2. pkt. Barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages og tillægges passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed, jf. servicelovens § 32, stk. 3.

Den nye foranstaltning i sager om truede børn bør efter forslagsstillernes opfattelse følges op med tilbud om behandling til den bortviste, jf. også intentionen i

servicelovens § 53, stk. 2 (planer). Som i de almindelige børnesager bør foranstaltningen ophøre på det tidspunkt, hvor formålet med fjernelsen er opnået, når foranstaltningen ikke længere opfylder sit formål under hensyntagen til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år (servicelovens § 46).

Kommunens børn og unge-udvalg skal kunne beslutte, at der skal ske bortvisning af den voksne i stedet for barnet eller den unge. I udvalget sidder altid en dommer, hvilket forslagsstillerne vurderer tilgodeser forældrenes retssikkerhed i tilstrækkelig grad. De almindelige regler vedrørende klage og domstolsprøvelse af børn og unge-udvalgets afgørelser kan ligeledes anvendes. Foreløbige afgørelser, jf. lov om social service § 45, er ikke omfattet af dette forslag.

Politiet har allerede hjemmel til at bistå kommunerne ved tvangsfuldbyrdelse af børn og unge-udvalgets afgørelser, jf. servicelovens § 48, stk. 3.

Den europæiske menneskerettighedskonvention artikel 8

Ifølge den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv, familieliv og sit hjem. Der kan dog gøres indgreb i denne ret efter stk. 2, hvis det sker i overensstemmelse med loven, og det er nødvendigt i et demokratisk samfund (...) for at forebygge uro eller forbrydelse, (...) eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Forslagsstillerne mener, overhængende fare for vold og gentagen hyppig vold udgør sådanne gode grunde til at gøre indgreb i en voldsudøvers rettigheder, som artikel 8, stk. 2, beskriver. Hvis samfundet ikke vil foretage indgreb i voldsudøverens rettigheder i disse situationer, bliver resultatet de facto en accept af, at ofre for samlivsvold må opgave deres hjem, hvis de vil undgå yderligere vold. På denne måde støttes voldsudøveren i sin voldelige adfærd frem for at blive tilskyndet til at søge hjælp til at ændre sig.

Ad 4

Den, der er blevet bortvist, må henvises til at tage ophold et andet sted. Det vil være hensigtsmæssigt, at den bortviste bliver vejledt om de forskellige muligheder – både for behandling og ophold.

I den tid, bortvisningen måtte vare, er det dog ikke meningen, at voldsudøveren (typisk manden) bare skal passe sig selv. Han kan for det første have behov for et opholdssted, akkurat lige som de voldsramte kvinder i dag tager deres tilflugt til kvindekrisecentrene. Det er desuden væsentligt for løsning af proble-